

steder. Det blev også anført, at prostitutionen fra det indre København har bredt sig ud til omegnskommunerne, hvor den politimæssige behandling af disse sager må antages at være mindre effektiv.

På denne baggrund må straffelovrådet konstatere, at det ikke er muligt at få noget sikrere billede af den homoseksuelle prostitutions udvikling gennem de senere år.

Til belysning af reaktionen over for de personer, der har været sigtede, kan på grundlag af redegørelsen fra Københavns politi gives følgende oversigt for årene 1963 og 1964 (efter at der af det samlede materiale er udskilt 24 sager, der er sluttet på grund af bevisets stilling, og yderligere 32 sager, hvor § 230 ikke var hovedovertrædelsen):

<i>Tiltalefrafald:</i>	15-18 år	18-21 år	21-23 år	over 23 år	i alt
Tilsyn af børneværn	8	2	0	0	10
Tilsyn af Dansk Forsorgsselskab .	2	0	0	0	2
Uden tilsyn	8	10	5	2	25
I alt . . .	18	12	5	2	37
<i>Betingede domme:</i>					
Tilsyn af børneværn	0	1	0	0	1
Tilsyn af Dansk Forsorgsselskab .	0	8	3	4	15
Uden tilsyn	0	11	1	4	16
I alt . . .	0	20	4	8	32
<i>Ubetingede domme</i>					
<i>I alt . . .</i>	0	2	1	2	5
<i>I alt . . .</i>	18	34	10	12	74

Det fremgår heraf, at tiltalefrafald og betingede domme er de dominerende reaktionsformer på dette område. Af det samlede materiale i en to-års periode på 74 sager er kun 5 afgjort med ubetingede domme. En gennemgang af disse 5 sager har vist, at der i alle tilfælde har foreligget særlige forhold, navnlig tidligere kriminalitet, der har begrundet anvendelsen af ubetinget straf.

En af foreningen Unge Mænds Vel udarbejdet oversigt over arbejdet i foreningens optagelseshjem (nu ungdomspension) viser, at man i tiden fra 7. december 1961 til 31. marts 1965 har haft 100 unge boende. I perioden 1. april 1964 til 31. marts 1965 blev der optaget 31 nye elever, medens der samme år blev udskrevet 32. Den anbringende myndighed var i 19 pct. af tilfældene Københavns børne- og ungdomsværn, i 46 pct. Københavns politi og i 35 pct. foreningen selv. Anledningen til anbringelsen er i 47 pct. af sagerne anført som overtrædelse af § 230, i 50 pct. mistanke om overtrædelse af denne bestemmelse, og i 3 pct. anden kriminalitet. Om afgørelsen af de sager, der foranledigede anbringelsen, er oplyst, at der

i 56 pct. af sagerne ikke blev rejst nogen tiltale, 27 pct. blev afgjort med betinget dom og 17 pct. med tiltalefrafald med børneværnstilsyn.

Med hensyn til den nærmere opbygning af det forsorgsarbejde, der udføres i forbindelse med foreningen Unge Mænds Vel og den af foreningen drevne ungdomspension, kan i det hele henvises til oplysningerne i bilag 3 med underbilag. Det skal her blot bemærkes, at foreningen arbejder i nær tilknytning til såvel Københavns politi som Københavns børne- og ungdomsværn.

Med hensyn til anvendelse af straffelovens § 199 i forbindelse med den mandlige prostitution har Københavns politi, jfr. bilag 3, punkt 4, oplyst, at man i april 1964 har indført den praksis at meddele sådanne pålæg til mænd over 18 år, der er sigtet eller med føje mistænkt for overtrædelse af § 230, når de pågældende ikke har kunnet sandsynliggøre, at de har et lovligt erhverv. I tiden 1. april 1964 til 31. august 1965 er der givet i alt 42 pålæg i henhold til § 199. I bilag 3, side 7, findes opstillinger over de pågældendes alder og tidligere kriminalitet og de